

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9971/2558

สิงคโปร์ แอร์ไลน์ส ลิมิเตด โจทก์ กรมทรัพย์สินทางปัญญาจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 7, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 8

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์นำสืบว่า โจทก์ประดิษฐ์คำว่า "SINGAPOREAIR" ขึ้นใหม่โดยนำคำว่า "SINGAPORE" และ "AIR" มาเรียงต่อกันเกิดเป็นคำใหม่และไม่มีคำแปลหรือความหมายตามพจนานุกรม แม้คำที่โจทก์นำมาเรียงต่อกันจะเป็นภาษาโรมันขึ้นใหม่เพราะเรียงอักษรติดต่อกันไป แต่โจทก์และประชาชนทั่วไปก็เรียกขานว่า สิงคโปร์แอร์ ซึ่งเป็นคำเรียกขานของคำเดิมที่นำมาเรียงต่อกันนั่นเอง คำว่า "SINGAPORE" ตามพจนานุกรมและความเข้าใจของคนทั่วไปหมายถึง ประเทศสิงคโปร์ และคำว่า "AIR" แปลว่า อากาศจึงไม่อาจถือได้ว่าคำว่า "SINGAPOREAIR" ไม่มีคำแปลดังที่โจทก์กล่าวอ้างได้ เมื่อเครื่องหมายบริการคำว่า "SINGAPOREAIR" ของโจทก์นำมาใช้กับบริการในจำพวก 39 รายการ บริการการขนส่งทางอากาศ การขนส่งผู้โดยสาร การขนส่งสินค้า ฯลฯ ย่อมเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะของการบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วรรคสอง (2) คำว่า "SINGAPORE" แปลว่า สาธารณรัฐสิงคโปร์ ซึ่งเป็นชื่อของรัฐต่างประเทศ ถือได้ว่าเครื่องหมายบริการ คำว่า "SINGAPOREAIR" ของโจทก์มีชื่อของรัฐต่างประเทศอยู่ด้วย เมื่อไม่ปรากฏว่าโจทก์ได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของประเทศสิงคโปร์ให้นำคำว่า "SINGAPORE" มาใช้เป็นชื่อทางการค้า คำขอของโจทก์จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 8 (6)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้พิพากษาว่า เครื่องหมายบริการคำว่า "SINGAPOREAIR" ของโจทก์ตามคำขอเลขที่ 667896 เป็นเครื่องหมายบริการที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมายและขอให้มีคำสั่งให้จำเลยดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของโจทก์ต่อไป จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลดำเนินธุรกิจประเภทสายการบินและเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าและบริการคำว่า "SINGAPORE AIRLINES" โจทก์ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า "SINGAPOREAIR" กับบริการในจำพวก 39 รายการ บริการ การขนส่งทางอากาศ การขนส่งผู้โดยสาร การขนส่งสินค้า การให้บริการจัดการนำเที่ยวพักผ่อนในวันหยุดแบบเป็นการเหมา การขนส่งยานพาหนะของผู้โดยสาร การขนส่งสัมภาระของผู้โดยสารและการขนส่งกระเป๋าเดินทางและสินค้าต่อจำเลยตามคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการเลขที่ 667896 แต่คณะกรรมการเครื่องหมายการค้ามีคำวินิจฉัยยืนตามคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของโจทก์ มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า เครื่องหมายบริการคำว่า "SINGAPOREAIR" ที่โจทก์ยื่นคำขอจดทะเบียนกับบริการในจำพวก 39 ตามคำขอจดทะเบียนเลขที่ 667896 มีลักษณะ

บ่งเฉพาะ ขอบที่จะได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 หรือไม่
ที่โจทก์อุทธรณ์ว่า โจทก์คิดประดิษฐ์เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการจากคำว่า
"SINGAPORE AIRLINES" ของโจทก์ที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้ว มาเป็นคำว่า "SINGAPOREAIR"
เรียกขานว่า สิงคโปร์แอร์ ซึ่งเป็นคำที่ไม่มีความหมายในพจนานุกรม จึงมีลักษณะบ่งเฉพาะนั้น
เห็นว่า แม้ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วรรคหนึ่งและมาตรา 80
จะได้อธิบายความหมายของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่มีลักษณะบ่งเฉพาะไว้ว่า
ได้แก่ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าหรือ
บริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ
นั้นแตกต่างไปจากสินค้าหรือบริการอื่น เครื่องหมายบริการคำว่า "SINGAPOREAIR" ของโจทก์ ก็มี
ลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าหรือบริการได้ทราบและเข้าใจได้ว่า การบริการที่ใช้
เครื่องหมายบริการของโจทก์แตกต่างจากการบริการของเครื่องหมายบริการอื่นก็ตาม แต่มาตรา 7
วรรคสอง ยังได้กำหนดคุณสมบัติของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่มีลักษณะบ่ง
เฉพาะไว้อีกในมาตรา 7 วรรคสอง (2) ว่า เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการซึ่งเป็นคำหรือ
ข้อความต้องเป็นคำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการนั้น
โดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ปัญหาว่า เครื่องหมายบริการคำ
ว่า "SINGAPOREAIR" เป็นคำที่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการนั้นโดยตรงหรือไม่ เห็นว่า
แม้คำที่โจทก์นำมาเรียงต่อกันจะเป็นคำภาษาโรมันขึ้นใหม่เพราะเรียงอักษรติดต่อกันไป แต่โจทก์
และประชาชนทั่วไปก็เรียกขานว่า สิงคโปร์แอร์ ซึ่งเป็นคำเรียกขานของคำเดิมที่นำมาเรียงต่อกัน
นั่นเอง คำว่า "SINGAPORE" ตามพจนานุกรมและความเข้าใจของคนทั่วไปหมายถึง ประเทศ
สาธารณรัฐสิงคโปร์และคำว่า "AIR" แปลว่า อากาศ จึงไม่อาจถือได้ว่าคำว่า "SINGAPOREAIR" ไม่
มีคำแปลดังที่โจทก์กล่าวอ้างได้ เมื่อเครื่องหมายบริการคำว่า "SINGAPOREAIR" ของโจทก์นำมา
ใช้กับบริการในจำพวก 39 รายการบริการการขนส่งทางอากาศ การขนส่งผู้โดยสาร การ
ขนส่งสินค้า ฯลฯ ย่อมเป็นคำที่ถึงถึงลักษณะของการบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
ตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 เมื่อคำว่า
"SINGAPORE" แปลว่า ประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ ซึ่งเป็นชื่อของรัฐต่างประเทศ ถือได้ว่า
เครื่องหมายบริการคำว่า "SINGAPOREAIR" ของโจทก์มีชื่อของรัฐต่างประเทศอยู่ด้วย เมื่อไม่
ปรากฏว่าโจทก์ได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ให้นำคำว่า
"SINGAPORE" มาใช้เป็นชื่อทางการค้า คำขอของโจทก์จึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตาม
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 8 (6) ดังนั้น นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า
จึงไม่อาจรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า "SINGAPOREAIR" ตามคำขอจดทะเบียนเลขที่
667896 ของโจทก์ได้ กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาตามอุทธรณ์ของโจทก์ต่อไปว่า ได้มีการ
ให้บริการขนส่งทางอากาศภายใต้เครื่องหมายบริการคำว่า "SINGAPOREAIR" หรือมีการเผยแพร่
หรือโฆษณาบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการดังกล่าวจนแพร่หลายหรือไม่ เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดี
เปลี่ยนแปลงไป ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษายกฟ้องมา
นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของ
โจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

องค์คณะ

สุวัฒน์ วรรณะหทัย · นวลน้อย ผลทวี · ไมตรี สุเทพากุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/9971/2558>